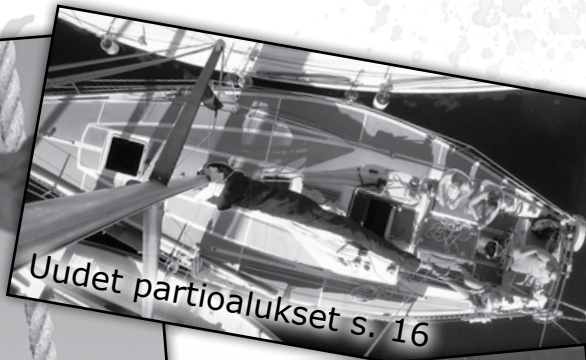

LOISKE

satahanka 2008
LEIRILEHTI 3

Riparilaiset Ingalla s. 20

Uudet partioalukset s. 16

Meritouhuja s. 5

Markkinahumua Kaijassa s. 8

Se on pian ohi, ensimmäinen Satahankani. Voin tunnustaa, että epäilinkin aluksi leirin onnistumista. Tuntui kuin kaikki tieto leiristä olisi rajoittunut pitopaikkaan ja ajankohtaan. Satahanka ei myöskään ollut minulle käsitteenä ennestään tuttu. Törmäsin siihen ensimmäisen kerran vain noin vuosi sitten. Erilaisten partioystävien avustuksella päädyin lopulta tänne, Satahanka XI:lle. Se on ollut ehdottomasti yksi parhaita partiokokemuksiani.

Satahanka ei ole hurmannut minua suurella ihmismäärällään, kansainvälisyydellään tai upealla ulkomuodollaan. Minuun ovat tehneet vaikutuksen ne sadat ihmiset, jotka ovat antaneet kaikkensa, jotta leiri olisi ikimuistoinen. Kiitos teille kaikille.

Itse en arvioi leirejä sen mukaan, kuinka merkittäviä ne ovat valtakunnallisesti tai kansainvälisesti. Paras leiri on sellainen, jossa tuntee olonsa kotoisaksi ja kokee itsensä osaksi isompaa kokonaisuutta. Tällä mittapuulla Satahanka on ollut loistava. Harvalla muulla leirillä on tuntenut heti olevansa osa suurta joukkoa.

Toivon todella tapaavani mahdollisimman monia Satahanka-tuttuja muissa partiotapahtumissa tulevaisuudessa tai viimeistään Satahanka XII:lla.

Toimitussihteeri Sanni Löflund

LOISKEET

Lauri Katiskoski tietää	3
OH1SUF kutsui, Pooki vastasi	4
Muurahaiset ja Kaija	5
Minihaastattelu	6
Sailing, building and food	7
Markkinahumua	8
Vapaasti vaeltaja	9
Sarjis	10
Daymark playing shipyard	10
Possubileet biitsillä	11
Gallup	12
Sankarina merellä	14
Käärmeen kanssa kaffella	15
oman käden tuotoksella	16
Tutkimusta ja nautiskelua	17
Lapatessa loiskuu	17
Armas Makrillista Guliin	18
Energize Evening	19
Riparilaiset ingalla	20
Leirikyhäelmät testissä	21
Loiskooppi	22
Loiskeloota	23
Loiskepuuhat	24

Loiske 03

Satahanka 2008
Suomen Partiolaiset
Töölönkatu 55
00250 Helsinki

Painettu Painolassa
Painosmäärä: 1300

Päätoimittaja/taitto:
Jussi Elo

Varapäätoimittaja:
Maija-Liisa Laukkanen
Toimitussihteeri:
Sanni Löflund

Toimitus:

Karoliina Tavi
Sami Havukainen
Anne Kekkonen
Marianne Mujunen
Laura Strandén
Topi Huuskonen
Saara Ilvessalo
Jenna Ankelo
Eevamari Lehtonen
Sanna Kivimäki
Laura Rantanen

Lauri Katiskoski tietää, mitä soppasi sisältää

Tärkeitä ihmisiä on vaikea saada kiinni. Tätä tosiasiaa silmälläpitäen yksi tärkeimmistä ihmisistä leirillä on Lauri "Läski" Katiskoski. Hänen haastattelemisensa oli työn ja tuskan takana. Mies ei näet malta pysyä paikallaan hetkeäkään. Keittiöllä häärivä Lauri on sekoittamassa soppaa, organisoimassa ruokailua, laskemassa ainesmääriä ja mitä milloinkin. Kiireinen työtahti ei kuitenkaan ole ongelma. "Pieni kiire on hyvä asia, silloin asiat hoituvat paremmin", hän pohtii.

Teksti: Sanni Löflund
Kuva: Kai Koskinen

Ruoka on partioleirin tärkein tukipilari. Hyvä ruoka pitää leiriläiset tyytyväisinä ja työleiriläiset reippaina. Partiolaiset syövät tunnetusti paljon, ja usein. Satahanka XI:n 1200 leiriläistä syövät neljästi päivässä, se tekee 4800 annosta joka ikinen leiripäivä. Valtavien ruokamäärien valmistus ei ole helppoa. Keittiötiimi on aloittanut suunnittelutyön jo puoli vuotta ennen leiriä ja se jatkuu myös leirin aikana. "Kaikki ei aina suju suunnitelmien mukaan, ruoka voi loppua kesken tai ei valmistu ajoissa. Keittiö on kuitenkin leiriläisten palvelija, joten mahdolliset puutteen pyritään korvaamaan", Lauri kertoo.

Maskun Hemmingin poikiin kuuluva Lauri on tottunut keittiötyöläinen: "vartioikäisenä toimin usein keittiöapulaisena ja 14-vuotiaana muonitin ensimmäisen leirini". Keittiössä työskentely sujuu Laurilta kuitenkin vain leirillä: "en varsinaisesti pidä ruuanlaitosta, mutta suurten määrien lappaminen on kivaa".

Keittiöpesti ei välttämättä ole kaikkein palkitsevin. Keittiöllä tehdään raskasta työtä aamusta iltaan, eikä ruoka tietenkään voi miellyttää kaikkia. "Lähdemme siitä, että ruuan ei tarvitse olla ihmeellistä. Tietysti aina on mukavaa kun joku pitää ruuasta", Lauri kuvailee. Satahanka XI:lla ruokahuolto on toiminut hyvin: "keittiöllä on ollut hyvä yhteishenki". Myös leiriläiset ovat olleet tyytyväisiä ruokaan. Ainoastaan legendaksi muodostunut varsinaissuomalainen ämpäriruokinta on aiheuttanut pientä närää, mutta kohti leirin loppua sekin on alkanut toimia.

Ensimmäisellä Satahangallaan oleva Lauri ei ole stereotyyppinen keittiövastaava. "Yleensä miehet ovat kantamassa painavia astioita tai sekoittamassa soppaa, mutta toivottavasti poikia alkaa tulla myös keittiövastaavien joukkoon", hän mietiskelee.

OHISUF Kutsui, POOKI vastasi

Torstaiaamuna kaksi maapartiolaistoimittajaa saapuu keskelle kuhisevaa radioaaltoviidakkoa. Metsään on viritelty erilaisia antennejä ja radioyksiköjä valmiiksi vastaanottamaan viestejä ympäri maailmaa. Mustat, järkälemäiset radiot vilkkuvat valoja ja sylkevät ilmoille ääniä, joiden perusteella voisi luulla todistavansa marsilaisen hyökkäystä. On Pooki-alaleirin aika päästä tutustumaan radioaaltojen salaisuuksiin!

Porukan saavuttua paikalle heidät jaetaan neljälle eri pisteelle. Pisteissä leiriläiset pääsevät tutustumaan radioamatöörien toimintaan niin teoriassa kuin käytännössäkin. Leiriläiset saavat muun muassa muodostaa yhteyden pusikossa majailevaan kaveriinsa. Yhteyttä voi ottaa myös Turussa tai Keravalla radiolla leikkiviin amatööreihin. Leirillä olevilla ra-

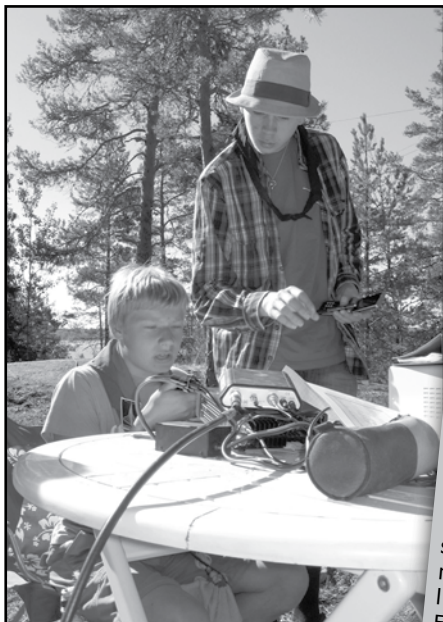
dioyksiköillä pystyy ottamaan yhteyttä radion tehosta riippuen keittiön tädeistä aina Siperiaan asti.

Maapartiolaista radiovehkeet hieman hämmensivät, sillä tällaisia ei pahemmin partioleireillä ainakaan itäisessä Suomessa näe. Meripartiossa radiot ovat kuitenkin yleisesti käytössä, ainakin laivoissa. Radioamatööriksi voi kuitenkin ryhtyä kuka tahansa; alkuun pääsee vaikkapa pitämällä yhteyttä walkietalkiella leirikaveriin. Oikeaksi radioamatööriksi haluavan täytyy suorittaa koulutus ja tehdä pieniä alkuhankintoja. Jos onni käy, radioharrastus voi muuttua ammatiksi, kuten monille partiolaisille on kuulemma käynytkin.

Radioamatööritoiminnan parasta antia on pisteen vetäjien mielestä kuitenkin Jamboree on the Air -tapahtuma, ja sen kanssa järjestettävä Jamboree on the Internet, tuttavallisemmin siis JOTA ja JOTI. Tapahtumat keräävät partiolaiset ympäri maailmaa radion ja netin ääreen. Jos siis sait Satahanka XI:llä partiotututavia, voit kenties sopia heidän kanssaan treffit eetteriin lokakuun kolmantena viikonloppuna!

Teksti: Anne Kekkonen ja Sami Havukainen

Kuva: Anne Kekkonen

Niko Luntamo (NaSi) ottaa yhteyttä maailmalle.

Radioamatööri tarkoittaa henkilöä, joka on suorittanut paikallisen telehallintoviranomaisen ylläpitämän tutkinnon ja saanut todistuksen, joka oikeuttaa käyttämään radioamatööriasemaa ja rakentamaan radiolaitteita. Suomessa radioamatöörejä on noin 6000, maailmalla yli kolme miljoonaa.

Jamboree on the Air eli JOTA on vuosittainen suur tapahtuma, johon osallistuu satoja tuhansia partiolaisia eri puolilta maailmaa. JOTA järjestetään jokaisen lokakuun kolmantena viikonvaihteena. Ensimmäinen JOTA järjestettiin vuonna 1958. WOSM järjestää JOTA:n.

Oletko koskaan kuullut, mikä on Itämeren painavin lintu? Vieraile Itämeri-pisteessä ja selvitä asia.

Yksi leirin teemoista on Itämeri, ja sen tila nykypäivänä. Ohjelmapiste paneutui Itämeren syvimpään ole-mukseen kolmella eri pisteellä.

Rantaseurannassa tutkittiin vesi-näytettä, josta kirjattiin muistiin veden kirkkautta, lämpötilaa sekä hajua. Myrskypojat ahersivat näyteiden parissa, joiden tulokset tal-lennetaan.

Kädentaitoja testattiin yksinkertaisen secchi-levyn rakentamisella. Levyllä mitataan veden näkösyvyyttä, kertoi Pauliina Paakkinen.

Kysymyksiä, ja vastauksia niihin, kai-jalaiset etsivät muurahaisten valloit-tamalta hakkuualueelta. Kaikkiin yli sataan kysymykseen ei moni jaksanut etsiä vastauksia, vaan he viettivät ai-kaansa mieluummin muurahaisia pa-koillen.

Samoja tehtäviä pääsee kokeilemaan käytännössä päivän merimatalla.

Teksti: Laura Strandén ja Marianne Mujunen

Kuva: Antti Gärding

Itämeri on maailman saastunein sisämeri, mutta siinä pystyy yhä uimaan.

minihaastattelu

1. Who are you?

Delana, 15, USA

2. What do you do here at Satahanka?

I'm getting to know a cultur.

3. Why did you want to come here?

We were visiting in Helsinki and then we decided to come here.

4. What is the best thing here?

I like interacting with people.

5. Are you interested in working with seas?

Yes, I've been sailing since I was 6.

6. Which do you prefer, motor-boats or sailing?

Sailing. It's more fun and you can do more than just push the button.

1. Kuka olet?

Samu, 15, Lauritsalan Siniveljet

2. Tehtäväsi leirillä?

Leiriläinen.

3. Miksi lähdit Satahangalle?

Halusin kerrankii päästä isolle leirille.

4. Parasta leirillä?

Ihmiset.

5. Tärkein leirivaruste?

Ruokailuvälineet, koska syöminen on tärkeää.

6. Kiinnostako jokin merellinen ammatti, mikä?

Ei kiinnosta.

7. Moottori- vai purjevene?

Moottori, koska Pelle on paras!

sailing, building and good food

We asked some of our international friends about the scout camps in their own countries. We found out that the camps are really different in all of the countries.

- We don't do so much camping, tells Jeff, 19, from the USA.

The sea scouts in the USA have their camps usually in military bases. They don't sleep in tents, but in boats.

The camps are also shorter than this Satahanka XI camp, normally only for one weekend. On their summer holidays they go for long cruises with their sailboats.

- And we don't have these big sea scout camps. In our camps there are about 200-400 participants.

In United Arab Emirates the scout camps are arranged at mountains and schools. The problem is that they don't have grass or scout buildings in their country.

- In our camps we have different activities and we build a lot, for example gateways. We also cook our food ourselves, our breakfasts are really good, says 17-year-old Jonathan.

17-year-old Marius from Norway tells that in their camps there are no subcamps, but one huge area. They go camping to large open areas like fields. Their camps are usually for one week on summer holiday.

- If we have a camp in winter, we never sleep in a tent.

Both Marius and Jonathan think that Satahanka XI camp has been really different compared to the scout camps in their own countries.

- But we have liked this camp, say both boys.

Jeff (left) and Julian from the USA have made many new friends here, like these Finnish girls from their own subcamp Kaija.

Alex, 16, from Russia has been in scouts only for two years. That's why he hasn't participated to scout camps in his own country yet, even though there are plenty of camps in Russia. His first camp was Jamboree in England last year. This is the first time when he is in a sea scout camp.

- I became a scout because my parents thought that would be a good idea. And I like this hobby a lot myself!

- In Greece the scout camps are usually arranged near towns, in case we need something, says 13-year-old Patrick.

They go camping to forests, mountains or near the beach. Patrick's favourite activity in camps is playing all kind of games.

Text by: Laura Rantanen and Sanna Kivimäki

Picture by: Sanna Kivimäki

MARKKINAHUMUA

Alaleiri-Kaijan rantabulevardi täyttyi torstaiaamupäivällä kymmenistä erilaisista markkinakojuista, kun venekunnat saivat laittaa pystyyn omat bisneksensä. Ja menestys oli taattu; bulevardin varrelta löytyi muun muassa hierontaa, keilaratoja, lemmikkieläimiä sekä Casino, jossa itse Mr. Bond olisi jäänyt kakkoseksi. Markkinat olivat edulliset, kymmenellä makrillirahalla sai jo paljon.

- Nämä rahat kärsivät inflaation siten tosi nopeasti, että turhaan niitä säilötte. Huomenna niillä ei ole enää mitään arvoa, joten laittakaa niitä vaan kiertämään, opastaa Karoliina Tikka kaijalaisia. Markkinat pyöräytettiin käyntiin huudolla ja siitä asti meininkiä riitti. Heti ensimmäiseksi suuntasimme hierontapisteelle, jossa tamperelainen Naurulokit-venekunta antoi niska- ja hartiahierontaa kolottaville jäsenillemme. Voiko ihanammin päivän enää alkaa..?

Myös lemmikkieläinkauppa kukoisti. Californialaiset vieraamme valloittivat selvästi leiriläisten sydämet väkertämälläan kivilemmikeillä. Kaup-

American scouts excelled in a traditional Finnish dance called Letkajenkka also known as Letkis.

pa kävi vilkkaana osin Nathanielin myyntipuheen ansiosta; tämän lemmikin kun kehuttiin olevan sisäsiisti, puhdas, allergisoimaton sekä kuolematon, jolloin ei tarvita kalliita hautajaisia. Lisäksi se ei karkaa eikä hylkää omistajaansa, vaan pysyy aina uskollisena. Uusia eläimiä syntyi tiuhaan tahtiin, joten toimituskin lunasti itselleen vastasyntyneen yksilön.

Hämähäkkien puutteeseenkin sai ensiapua. Miska Naantalin Sinisistä valmisti erivärisistä piippukrasseista pikkuisia hämähäkkejä ja sormuksia, jotka olivat erittäin suosittuja. Toiveita saattoi esittää, ja ajan riittäessä hämähäkkejä syntyi myös tilaustyönä.

- En mä ole ennen näitä tehnyt. Yhtäkkiä vaan rupesin tekemään tällöisiä, vastailee ahkera Miska.

Kun markkinoilla ei siis kerätty rahaa, paras koju selvitettiin partiomaiseen tapaan äänestämällä.

Teksti: Eevamari Lehtonen

Kuva: Topi Huuskonen

international campfire

All our foreign quests gathered to the beach on Friday evening. Under the flags each country presented their spectacles.

For example Greeks taught their "Dance of the goat" and Great-Britain made us to dance like penguins. Every nationality showed their traditional dances, songs and plays. It was interesting to see what different kinds of games they have for example in Russia.

Teksti: Laura Strandén ja Marianne Mujunen

vapaasti vaeltaja

Satahankaa pyörittää vapaaehtoisten vaeltajien työpanos nuorempien hyväksi. Anu Kääriäinen Ekin Partios-ta työskentelee Kaijan alaleirihoita-jistossa, Sofia Repo Kulosaaren meri-partiosta Turvan leivissä ja Hanna Solja Enson Partiosiskoista haikilla. Mitä haasteita Anu, Sofia ja Hanna kohtaavat tehtävissään?

"Paketti täytyy pitää kasassa", Anu toteaa. Leirissä on Anun mukaan paljon sanomista, tekemistä ja leiriläisiä, joita johtaa. "Turvassa on osattava valvoa", Sofia naurahtaa. Sofiasta suurien joukkojen hallinta esimerkiksi avajaisissa ja päättäjaisissa tarjoaa haastetta. "Haikin läpi pitää saada varsin iso joukko suhteellisen pienellä miehityksellä. Kuumina päivinä vesihuollon järjestämiseen tulee kiinnittää erityishuomiota", Hanna jatkaa. Tyttöjen intoa voi vain ihmetellä. Mistä heidän motivaation-
sa kumpuaa?

"Leiriläiset viihtyvät Kaijassa", Anu hymyilee, "esimerkiksi alaleiriohjelmassa hauskaa oli niin leiriläisillä kuin johtajillakin." Sofia iloitsee tehtävässään erilaisten ihmisten tapaamisesta: "Meitä on Turusta, Oulusta, Porista, Helsingistä, Imatralta, Perniöstä...", Sofia luettelee, "ja auttamisesta tulee tietenkin hyvä mieli." Hannaa miellyttää haikkiryhmiin loistava henki. "Menin seuraksi rastille, vaikka vuoroni oli jo loppunut. Samoin tekevät muutkin", hän kuvailee. Hannasta erityisen mukavaa on nähdä, kuinka joskus väsyneetkin haikkilaiset jaksavat käyttää mielikuvitustaan ja oppivat paljon uutta.

Anu, Sofia ja Hanna kehuivat kaikki vuolaasti vaeltajaohjelmaa; leirillä ei ole ollut ristiriitaa palvelun ja vaeltajaohjelmien osallistumisen välillä, vaan molemmat tukevat toisiaan. Tarjolla on ollut niin silkkaa johtajahuoltoa kuin aidosti haastaviakin aktiviteetteja. "Eräänä iltana teimme irtioton haikkivellisuuksis-

ta: vesisodan ja mutapainin jälkeen saunoimme kunnolla ja tänään lähdemme hiihtoputkeen”, Hanna kiteyttää nauraen. On selvää, että Satahankaa on johdettu pitämällä huolta niistä, jotka mahdollistavat nuoremilleen mahtavan leirikokemuksen – ja tässä on onnistuttu erinomaisesti.

Teksti: Tom Henriksson

Kuva: Aleksi Luumi

Partiomuseon tietokilpailu

Leirin aikana Suomen Partiomuseon leirinäyttelyssä pyöri tietovisa, jonka kysymykset vaihtuivat ajoittain. Loiske julkaisee kahden ensimmäisen tietovisan tietäjät, kolmannen voittajalle ilmoitetaan henkilökohtaisesti.

Ensimmäisen ja toisen leiripäivän tietokilvan voitti Eino Kupias Navigatores ry:stä.

Onnettarena toimi Annukka Koskinen
Valppaat Tytöt -lippukunnasta (Vaa-
jakoski).

Torstai-perjantai -kilpailun onnekkain oli Eva Aitasalo Auran Tytöt -lippukunnasta.

Onnettarena toimi Saara Ilvessalo
Turun Tähti-Tytöt ry -lippukunnasta.

Kirjapalkinnon voi noutaa Partiomuseon näyttelyteltasta. Onnea voittajille!

Sarjis: Sami Havukainen

daymark

playing shipyard

As the Friday's subcamp programme begins, the atmosphere feels a bit stagnant: Pooki's campers are faced with some really raw-looking spars. The challenge is to carve a boat from the material provided. Shortly afterwards, however, there is a steady din of whittling, slamming and sanding. The scouts stick together in their groups, focusing on the task at hand. And yes, now some shapes are forming.

I walk around and take a look at a Finnish group of girls whose ship-design is clearly unique: "we are making a catamaran", says Milla Kallajoki from Aurajoen Tytöt-troop. Was it the Mirri-catamaran of the camp harbour that inspired the girls? "No, it is just easier to make", laughs Vilma Kivekäs. She is just finishing the boom. The girls seem quite confident of their skills.

Jean-Baptiste, Jean, Alex, Pierre-Baptiste, Matthieu and Damien are working around a stump of a tree. Jean-Baptiste tells me that they do much the same things in France: knives, spoons and boats. He and others have nevertheless learnt something new. "Techniques, and a Finnish girl showed us a new way to cut the wood", Jean-Baptiste says. It is evident that the interculturality of Satahanka becomes tangible as the Finnish art of whittling is applied to create another very special kind of a vessel. "It is a French boat", the boys tell me.

Text by: Tom Henriksson

solmuja salamana

Merimieskirkon solmukisan voitti Iska Knuutila Lahden Versoista, Pooki-ala-leiristä. 16-vuotiaan leiriläisen voitoaika oli 28.52 sekuntia. Harjoituksissa hän teki solmut vielä nopeammin, ajassa 26.88.

Possubileet biitsillä

Perjantai-illan kuumimmat bileet pidettiin hiekkakuopalla yhdeksän aikoihin. Venekunnanjohtajille suunnattu beach party kokosi noin 200 lippukunnissa toimivaa vkj:a pitämään hauskaa live-musan ja hyvän ruuan merkeissä. Ohjelma oli tarkoitettu vain ja ainoastaan

leiriläisinnä oleville venekunnanjohtajille, mustalla hui-villa ei sisäänpääsyt vaikkakuinka olisi yrit-tänyt.

Illan aikana jokainen johtaja sai halutessaan kokeilla taitoja limbo-kisassa, mutapainissa, vesisodassa ja hulahula-kisailussa. Alaleirien pääjehutkin pistettiin koetukselle: venekunnanjohtajat harjoittelivat tähtäystä heidän naamoihinsa märillä pesusienillä. Venekunnanjohtajille oli tarjolla myös hyvää masun täytettä, tällä kertaa tosin ruokaa ei tarjoiltu ämpäreistä vaan jokainen sai perunasalaattia ja pos-sua kaalinkerän palaselta.

Jarkko "Sikari-Sakari" Kontiainen, Pielisen Partiolaisista, piti venekunnanjohtajien ohjelmaa onnistuneena. Hänen mielestään samanlaisia bileitä voisi järjestää vaikka joka illalle. Myös jonkinlaisia erityisetu-jä, kuten saunaa ja pitempää val-vomisaikaa, tulisi tarjota venekun-nanjohtajina toimiville. Kannattaa siis suunnata palvelutehtäviin seuraavalle Satahangalle Jarkko!

Teksti: Anne Kekkonen

Kuvat: Aleksi Luumi

Jenni Turun Tähti-Tytöistä limbosi hurjasti iltaohjel-massa, ja puolikas nasu le-päsi viimeisellä siallaan.

Meininkiä ja tunnelmaa Yön silmässä

Tiedäthän tunteen, kun heräät väärällä jalalla, vartiolaiset ottavat aivoon, sää on kurja ja äitisi soittaa marsun kuolleen.

Tämän kaiken pelastaa johtajille ja vaeltajille suunnatut yllättävät ja mukaansatempaavat iltaohjelmat. Viikon aikana on kahvila Yön Silmässä nähty irkku-meininkiä, karaokea, risteily-tunnelmaa ja ratkottu mysteeriä sekä tanssittu lavatansseja. Kaiken kruunasi lauantai-iltana järjestetty hiihtoretki Paimion hiihtoputkeen.

Kuka olisi uskonut pääsevänsä keskellä kesää hiihtämään 700 metrin ladulle pakkaseen? After Ski -juhlien jälkeen jokaiselle hiihtäjälle maistui varmasti tarjotun kaakaon lisäksi myös sauna.

Johtajien "risteilyllä" päästiin pelaamaan bingoa huimista palkinnoista, Kultakatriina-paketeista ja pölynimurista. Uskalikot ryhtyivät laulamaan karaokea ja laulu jatkui, kunnes melu kasvoi nukkujille liian kovaksi.

Kaikista näistä hurjaakin hurjem-mista teemoista jää paikalla ol-leille lämpimiä muistoja. Muistakaa siis hyödyntää näitä hyviä ideoita omissa lippukunnissanne, hyvin järjestettyinä nämä kyllä toimivat ja kantavat hedelmää!

Kohderyhmä kiittää monipuolista ja villiä johtaja- sekä vaeltajaohjel-matiimiä. Kiitos!

gallup

Teksti: Eevamari Lehtonen
ja Jenna Ankelo

Kuvat: Eevamari Lehtonen

Teitkö yhtään leirijekkua tai jouduitko itse pilan kohteeksi?

Did you make any practical jokes or did someone do them to you?

Simo, Kutteri

- Joo, molempia. Meidän teltta teipattiin ympäri ja siinä teipissä roikkui muutama lenkkari. Ja sitten me tukittiin vesanpytty täydellä paperirullalla!

Katja ja Alina, Pooki

- Pari kaijalaista oli tullut telttaamme poissa ollessamme ja sitten pelästyttivät meidät. Ja kaiken lisäksi he söivät kaikki meidän karkit!

Alex, USA, Kaija

- Well, we stole so many flags during the hike but then later all the flags were stolen from us from the camp, said Alex (and then he told his name was David...).

Kristian, Sami ja Iina, Silakk ja Pooki

- Me pojat huijattiin Iina rannalle ottamaan aurinkoa ja heitettiin se sitten mereen!

gallup

Hävititkö tai rikotitko mitään leirillä?

did you lose or break anything during the camp?

LOISKE 3 satahanke

Dimitris, Greece, Kaija

- I lost my sunglasses while canoeing. My canoe fell and now my glasses are in the bottom of the sea!

Eeva ja Lotta, Kutterin johto

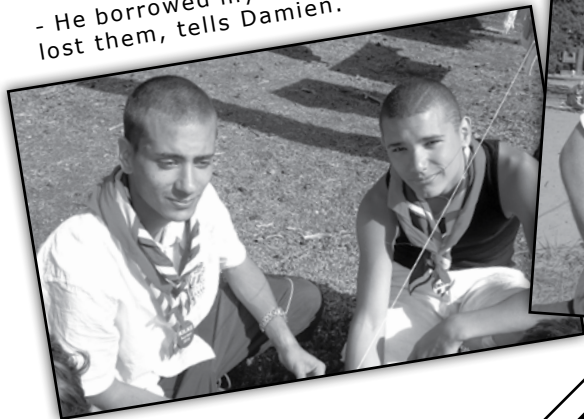
- Alaleirin keittiön letku meni rikki.

Hepsu, Perheleiri

- Ilmatäytteinen makuualusta meni rikki kun puukko meni tupesta ohi ja tippuikin patjalle.

Damien and Mathieu, France, Pooki

- He borrowed my sunglasses and lost them, tells Damien.

sankari merellä

Merelliset ammatit näkyivät Satakunta XI:llä konkreettisestiakin muodossa lauantaina, kun leirialueelta saattoi bongata sekä lossikuski Atte Illmanin, alueluotsivanhin Ari Saaren että kutterinhoitaja Olli Huuteran, joilla kaikilla on meripartiotaustaa. Kävi ilmi, ettei lossin vaijeri vaikuta ohjailuun, ja että laiva saattaa ajaa päin saarta, jos luotsi jää vessaan jumiin.

Atte Illman on ollut lossilla töissä sijaisena ja kesätuuraajana, mutta on ehtinyt jo esimerkiksi pelastaa erään jäihin kiinni jääneen perheen jouluaatonaaton.

- Irroin jäät lossin vaijeriruuvista, löin vaijerin lossista irti ja löysin paikallistuntemuksen pohjalta perille. Perhe pääsi mökille viettämään joulua ja lossikin saatiin paikalleen. 12-vuotiaana olen myös ollut mukana pelastamassa peuraa, Atte kertoo.

Lossin vaijerin voi kuulemma myös ajaa poikki, ja eräs kesätyöläinen onkin siinä onnistunut ensimmäisellä vuorollaan. Ruorijuopot saattavat myös törmäillä lossin kylkeen ja ihmetellä, miksei lossi väistänyt...

Luotsi Ari Saaren toimenkuvaan kuuluu laivojen luotsaaminen satamasta ja satamiin, kutterinhoitaja Olli Huutera taas hoitaa muun muassa konehommat. Erityisesti laivoihin kiipeäminen vauhdissa köysitikkaita pitkin ja selkällä takaisin kutteriin palaaminen on haasteellista.

- Joskus teknisen vian takia on ajettu maihin, ja kerran luotsi jäi vessaan varalukon taakse laivassa. Onneksi laivan miehistö kuitenkin kuuli rymistelyn! Onhan sitä jälkeinpäin naurettu, mutta jos tässä hommassa sattuu jotain, sattuu pahasti. Ammatissa tarvitaan itsevarmuutta, rauhallisuutta ja itsenäisyyttä. Pelisääntöjen mukaan on mentävä, mutta vapaa-ajalla voi ottaa kevyesti, Ari ja Olli kertovat.

Teksti: Saara Ilvessalo

TMX jäi toiseksi

Torstaiamupäivällä Ahtelan edustalla todistettiin harvinaista tapahtumaa. Rauman Partiotyttöjen purjevene s/y Lady Olave ohitti leirin komeimman, ja kenties nopeimman purren, Turun Mikaelin Sinisten TMX:n. Myötätuulessa matkaansa taittanut Lady Olave saavutti pikkuhiljaa noin 2,5 metriä pidempää venettä. Kun TMX:n runsaslukuinen, pelkistä miehistä koostunut miehistö havaitsi kohti lipuvan pikkupurren, se käynnisti koneen päästäkseen karkuun. TMX luovutti huomattuaan karkuun pääsemisen mahdottomaksi, ja Lady Olaven kolmihenkinen naismiehistö purjehti kirkkaasti ohitse!

Teksti: (Lady Olaven miehistössä olleet) Sanna Kivimäki ja Laura Rantanen

Kuva: Sanna Kivimäki

Käärmeen kanssa kaffella

kymmenen ja yhden satahangan tarinoita

LOISKE 3 SATAHANKA

Torstaina leirillämme vieraillut Niilo "Early" Halminen on nähnyt jokaisen Satahangan. Eri tehtäviä leireillä hän on kokeillut aina leiriläisestä turvapäälliköksi, ylihovimestariksi ja seurustelu-upseeriksi asti. Vaimonsa Terttu Halmisen kanssa Early tapasi vanhoja tuttuja sekä listasi hauskimpia ja mieleenpainuvimpia leirikokeuksia 53 vuoden ajalta. Jatkumon tunnetta oli ilmassa, sillä leirin vanhimman ja nuorimman meripartiotaipaleiden pituudella oli eroa huiumat 70 vuotta!

- Voi että, kaikki leirit ovat olleet huippuhetkiä, jokainen omalaatuinen! Raumalla 1987 satoi joka päivä, kun taas Bomarsundissa 1998 oli leiriläisten rakentama telttasauna ja lämpimät suihkut. Joskus on ruokalan lattialla ollut 30 senttiä vettä! Tekniikka on tietysti mennyt hurjaa vauhtia eteenpäin. Ennen oli pula kaikesta ja nyt on kaikkea, mutta ehkä partiohenki kuitenkin on säilynyt, pariskunta kertailee.

Halmiset ovat huolehtineet siitä, ettei suvun partiotaista katkea: lapset ja lapsenlapset ovat tälläkin Satahangalla mukana, sekä työtehtävissä että leiriläisinä. Muitakin yhteyksiä menneisiin Satahankoihin tuli mieleen, sillä ainakin veneet ja meriaiheinen koulutus on pysynyt samankaltaisena.

- Ennen tulinkin aina omalla paatilla, mutta tällä kertaa oli pakko ottaa auto. Kun vuonna 1968 ajettiin Pähkinäisistä veneellä Raumalle, oli niin pimeää, ettei viittoja näkynyt koko matkalla. Perillehän sitä silti selviydettiin, ilmeisesti on tullut vedet tutuiksi, Early kertoo.

Yhteys luontoon ei rajoitu purjehtimiseen, vaan myös eläimet ovat tulleet tutuiksi. Bänössä 1973 käärme yritti kiivetä ankkuriköyttä pitkin paattiin kahville. Kolmannen putoamisen jälkeen se tosin luovutti.

Leiriläisten nuorinta päätä edustivat työleirillä majaillut Anni Mäkinen, 1 v 2 kk, ja perheleirin Lotta Hasari, 1 v ja muutama päivä. Anni on jo työskennellyt sekä järjestelyiden parissa että toimistoviihdyttäjänä ja sataman maskottina, eikä Lottakaan mikään aloittelija ole: leirielämään hän on tutustunut jo parin viikon iässä. Kenties tytöistäkin varttuu joskus Satahankonkareita!

Teksti: Saara Ilvessalo

Kuvat: Markku Tuominen, Aleksi Luumi

Vaikka Early on monta kymmentä vuotta Lottaa vanhempi, on Lotan partiohistoria hänen ikäänsä nähden pidempi.

selaamista

oman käden tuotoksella

Turun Sinikotkilla on ollut työntäyteiset kaksi vuotta. Vuonna 2005 tehtiin päätös uuden, Sinikotkille kuudennen (tämä projektinimi Alus kUusi) veneen rakennuttamisesta, sillä edellisen aluksen Rhean kunnostus todettiin taloudellisesti kannattamattomaksi. Kahden vuoden ammattilaisten ja talkootyöläisten rakennusprojekti siirtyi uuteen vaiheeseen, kun TSK 47 one off sloop, varta vasten meripartiolle suunniteltu purjealus, lipui neitsytpurjehdukselle Satahanka XI:tä edeltävänä sunnuntaina.

- Olihan se mahtavaa, kun vene saatiin liikkeelle. Se otti aallot hyvin ja kellui oikeassa asennossa, mitään ratkaisevaa rakennusteknistä mokaa ei siis onneksi ollut tapahtunut. Lähes koko talkooporukka oli mukana ensimmäisellä purjehduksella, kertoo Satahanka XI:lle uudella aluksella purjehtinut Aleksi Alho Sinikotkista.

Pelkästään ruuvien ruuvaamiseen on kulunut tuhansia tunteja, joten TSK 47 oli syystäkin suosittu nähtävyys Satahanka XI:llä. Ilman vastoinkäymisiä ei koko projektia kuitenkaan saatu toteutettua: esimerkiksi veneen kaiteiden suunnittelijalta oli päässyt unohtumaan keulapurjeen olemassaolo...

- Rakentamisurakan aikana kaksi rakennusfirmaa meni meistä riippumattomista syistä konkurssiin. Ongelmien ei kuitenkaan annettu haitata menoa. Väliillä motivaatiota oli jopa niin paljon, että kyyti talkootöihin lähti kololtta sovittuna ajankohtana ilman talkoolaisia, jotka odottelivat sisällä kololla, kertoo rakentamiseen ahkerasti osallistunut Eero Ilvessalo.

- Kai siinä oli takana kunnianhimo, halu jättää jotakin tuleville sukupolville. Taloudelliset ja henkilöresurssit olivat nyt kohdallaan ja halusimme tuntea oman aluksemme täysin. Hyvät veneet on yleensä rakennettu partiotarkoitukseen, joten päädyimme tähän ratkaisuun käytettyjen veneen ostamisen sijaan, tiivistää projektipäällikkö Oskari Huiskala.

Hyvinhän se alus kryssiikin. Ei muuta kuin tuulta päin!

Teksti: Saara Ilvessalo

Kuva: Kai Koskinen

Turun Sinikotkien uusi alus juuri ennen merille lähtöä.

TUTKIMUSTA JA

NAUTISKELUA POHJANTYTÖLLÄ

Helteinen päivä merellä, mitä vielä odotat?

Päivä merellä: aivan uutta tällaisille, jotka eivät ikinä ole olleet merellä, partiolaisille. Hyppäsimme aamulla Jokisuun Kippareiden Pohjantytölle mukanamme venäläinen poikajoukko ja ryhmä Tampereen Lokkeja sekä nelihenkinen miehistö. Etenimme kokka kohden Salonsuuntaa aikeenamme käydä tekemässä Nodu-havainnot. Tutkimus perustuu vapaaehtoiseen yhteistyötoimintaan Merentutkimuslaitoksen kanssa. Satahan-ka XI:llä arvioidaan vettä ja sen lämpötilaa joka päivä.

Vuoroissa harjoiteltiin merenkäyntiä, muun muassa navigointia ja veneen nopeuden mittaamista. Se oli uutta niin meille kuin leiriläisillekin, sillä kukaan ei liiemmin ole meripartiolainen.

Ruokailu tapahtui yhteen sidottuna kahden muun veneen kanssa. Irtauduttuamme oli mahdollisuus hypätä Itämereen vilvoittelemaan itseään, sillä sää oli todella helteinen ja aurinkorasvaa kului.

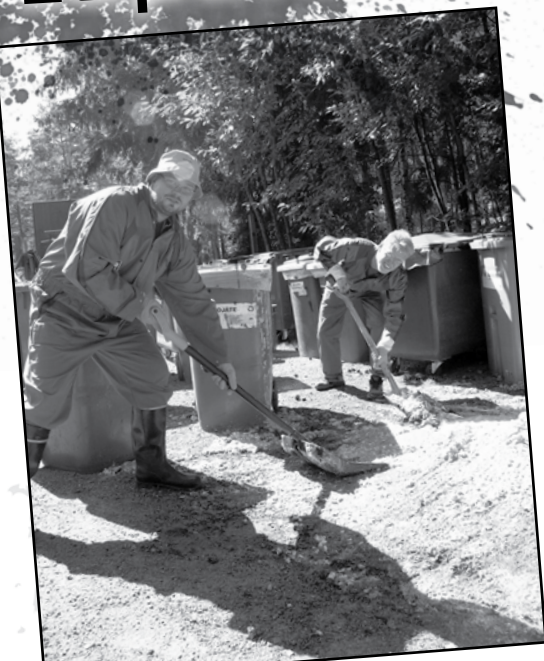
Yllätyimme myös iloisesti meripartiolaisten taidoista, jotka ainakin solmujen teossa päihittivät meidän taitomme. Merisanastomekin karttui, nyt tiedämme mitä ploki käytännössä tarkoittaa, ja kasisolmun sekä preijereiden käyttö selveni.

Paluumatkalla nostimme purjeet ja liu'uimme tyynellä kelillä kohti satamaa. Näin oli päivä uusine kokemuksineen kasassa.

Teksti: Marianne Mujunen ja Laura Strandén

Loiske 3 satamanka

Lapatessa LOISKUU

Perjantaina Loiske hälytettiin todistamaan kirjaimellisesti leirimme likaisinta ja haisevinta hommaa. Kuljetusliikkeen rekka kaa-toi ruokatavaraa toimittaessaan biojäteastioita, samassa rytinässä rekka runnoi myös ruokalarakennuksen rännejä. Kuumassa ilmassa muhineet ruuantähteet tuoksahtivat sanoinkuvaamattoman pahalle. Infran päällikkö Vesa Ruohomäki ja kuljetusvastaava Ilkka Korppi kiskoivat kiltisti haalarit päälleen ja lapioivat lemuavan jätökanan takaisin astioihin. Homman epämiellyttävyydestä huolimatta herrat toimivat ripeästi ja tehokkaasti. Tosin he samalla pohtivat, että olisiko lapiota pitänyt tarjota rekankuljettajankin käteen.

Teksti: Maikki Laukkanen

Kuva: Sanni Löflund

Armas makrillista

Kutterin luotsi luotsaa kaveritakin

Kutterin luotsikokelaat saivat koulutusta kokeneelta luotsilta Mikkeli Silliläältä. Iltanuotiolle kokoonnuttiin musiikin ja reippaan ohjelman merkeissä.

Viestintäopinnot hoidettiin huutokisaamalla, vaikka eräs joukkue siirtyikin modernisti lennokkiviestintään. Ohjelmassa oli jumppaavan herrasmiehen Esterin perintönä autoleikki sekä Timbuktusta tuleva Ging Gang Guli -kaanon.

Näytelmässä versioitiin Tuhkimoa, jossa sankari ei saanut puolta valtakuntaa. Aina eivät mene nallekarikit, kamelit tai sadeasut tasan... Iltanuotio päättyi sisaruspiiriin, joka viestitti luotsinkin ammatissa tärkeää toverihenkeä.

Teksti: Saara Ilvessalo

Taidetta ja visailua Pookissa

Pookin alaleiri kokoontui suurelle näyttämölle iltanuotiolle. Ryhmiin jaetut leiriläiset kehittivät huutoja sekä taiteilivat taideteoksia. Partioaiheinen tietokilpailu lisäsi pookilaisten partiotietoa, ja illan huipennukseksi opeteltiin uusi yhteinen huuto; mattimyöhäisenä tunnettu Pooki huusi: "aikataulu pettää aina, Pooki"!

Teksti: Sanna Kivimäki ja Laura Rantanen

Olympialaisia ja satamanvartijan etsintää

Kaijan iltaohjelma oli perinteinen iltanuotio – ilman nuotiota. Ohjelma alkoi koko leirin ajan jatkuneella uuden satamanvartijan etsinnällä. 101-vuotias kärttyinen Armas Makrilli haluaa eläkkeelle ja seuraaja on hakusessa, mutta sopivaa ei ole löytynyt.

ging gang guliin

Illan näytelmä paljasti, miten Makrilli rakastui merenneitoon ja hänestä tuli satamanvartija.

Leiriolympialaisissa toisistaan mitata ottivat leiriläiset ja staabiläiset. Leiriläiset voittivat navigointikroketin ja istumalentopallon. Mukana oli myös yhteislauluja, leikkejä ja huutoja.

Teksti: Sanna Kivimäki ja Laura Rantanen

Lankulle, kölin ali ja iltanuotiolle!

Silakk'n oma merirosvoaiheinen iltaohjelma kokosi limaiset ja hopeiset laumaeläimet yhteen lämmittelemään nuotion ääreen. Illan aikana nähtiin venekuntien itse valmistelemia esityksiä, kuten kiivas köydenvetokisa, laululeikkejä ja sketsejä.

Silakk'ssa on kehittynyt hyvä yhteishenki leirin aikana; leiriläiset uskaltautuivat jopa vitsailemaan alaleirin johdon kustannuksella, mistä hyvästä koko alaleiri melkein palkittiin ylimääräisillä tiskivuoroilla. Illan päätteeksi tehtiin viimeisestä mohaikanista merirosvo ja alaleirin huuto raikui pitkälle yöhön.

Teksti: Sami Havukainen ja Anne Kekkonen

Kuva: Topi Huuskonen

Hassuttelua Kutterin iltaohjelmassa

Lauantai-illan huumaan leiriläisiä johdatteli Energize Evening. Ohjelmaan kuului muun muassa sataman partioaluksiin tutustuminen sekä alaleirien ohjelmapiisteissä vierailu, silakoiden onginta ja saimaannorppien pelastaminen. Pieni sadekuurokaan ei lannistanut ketään, vaan kumisaappaiden avulla jaksoi kokeilla krikettiä sekä muita ulkomaalaisten partiolaisten ohjaamia leikkejä sekä pelejä raiikkaamassa ilmassa iltayhdeksään saakka. Unohtamattakaan suomalaisista keksintöä Mölkkyä, jota pelattiin ahkerasti museon edustalla!

Teksti: Eevamari Lehtonen

Kuva: Antti Gärding

Ahkerat vahtimme

Iltaohjelmat ovat ohi ja tunnelma on levoton. Olisi aika mennä nukkumaan, mutta juuri kukaan ei jaksolla hiljaa. Vähitellen pölinä muuttuu kuiskutteluksi ja lopulta lempeäksi tuhinaksi. Alaleirit ovat vaipuneet raskaan päivän jälkeen palauttavaan uneen. Leiri vaikuttaa autiolta lukuun ottamatta satunnaisia palveluleiriläisiä, jotka palaavat riennoiltaan kohti kotitelttaa. Uneliaan tunnelman rikkoo yllättäen taskulampun valokeila: leiriturva on kierroksella.

Satahanka XI päättyi iloisissa mutta silti haikeissa tunnelmissa. Valkokankaalle oli heijastettu kuvia leirin parhaista hetkistä. Päättäjäiset alkoivat samoissa merkeissä kuin avajaiset, eli alkuun laulettiin Satahanka-laulu ja huudettiin samaan aiheeseen kuuluva huudahdus. Leiriläisiä opetettiin myös joikaamaan humoristinen Oula, take a Coca Cola. Haikin parhaimmisto sai palkintoja upeista suorituksistaan, ja myös työleiriläisiä muistettiin panoksesta, jonka he antoivat leirin onnistumiseksi. Lau-luleikki Number One selvästi nostatti tunnelmaa yleisössä. Paikalla nähtiin myös vuoden 2008 leirimuotia, pelastusliivejä. Päättäjäiset loppuivat leiritulien sammussa, jotka jäävät odottamaan seuraava Satahankaa syttyäkseen jälleen.

Teksti: Topi Huuskonen

There were some really strange things going on in Energize Evening. For example it was possible to hang yourself from a leg to a tree.

Leirialueen rajalla sijaitsevassa lähes huomaamattomaksi naamioidussa kontissa pitää majaan leirimme valvova elin, Turva. Ympäri vuorokautisen päivystyksen lisäksi Turvan henkilökunta huolehtii vierailijoiden ja vip-vieraiden sisään päästämisestä, leirille kulkevasta liikenteestä sekä yllöisistä tarkistuskierröksistä.

Keltaisista heijastinnauhoilla varustetuista liiveistä tutut turvalaiset ovat kunnostautuneet myös leirin ahkerimpina työläisinä. Vapaapäiväänsä viettävän turvalaisen löytää näet mitä todennäköisimmin samasta paikasta kuin työvuorolla, siis Turvan kopilta.

Teksti: Sanni Löflund

Partiota, uskontoa ja merielämää

Meidän kaikkien leiriläisten, palveluleiriläisten, perheleiriläisten ja muiden seikkailijoiden lisäksi Satahangalle on saapunut myös 26 rippileiriläistä. He majailevat jossain urheilukentän suunnalla ja olisivat toivoneet saavansa enemmän kontaktia muuhun leiriin.

Ihanan aurinkoisena torstaiaamuna rippileirin väki suuntasi askeleensa kohti satamaa, jossa heitä odotti elämyksellinen purjehdus Inga-kaljaasilla. Perinnealukseen tutustumisen aikana he ehtivät myös kertoa tuntojaan leirilähden toimitukselle.

"Leirillä on ollut mukavaa ja porukka on hioutunut yhteen hyvin", kertoo Katja Hurme Nuotiotytöistä. "Silti hieman harmittaa, ettemme ole päässeet osallistumaan leirin ohjelmapisteisiin", hän jatkaa.

Rippileirin ohjelmaan on sisällytynyt muun muassa oppitunteja,

raamattupiirejä, yhteisiä lauluhetkiä sekä yleistä keskustelua uskonnollisista aiheista. Leiriläiset ovat myös vierailleet useaan otteeseen Meri-mieskirkossa.

Mielipiteet uskonnon ja partion suhteesta olivat kuitenkin kaksijakoisia. "Lippukuntamme toimii seurakunnan tiloissa, mutta uskonto ei vaikuta toimintaan millään tavalla", pohtii Iina Rimmi Nuotiotytöistä.

Partion ja rippikoulun yhdistäminen toimii tyttöjen mielestä hyvin. "Uusiin ihmisiin on helpompi tutustua, kun on yhteinen harrastus", tuumii Ida Sylvestersson myös Nuotiotytöistä. "Partioripari ei sovi hissukoille, keskustelut ovat olleet avoimia ja kaikkien odotetaan kertovan oma näkemyksensä", hän kuvailee.

Vakavampien teemojen ohella on myös pidetty hauskaa. "Olemme opetelleet laulamaan Marmelaadinakki-kappaleen kaanonissa sekä leikkineet isosten jollalla", tytöt muistelevat.

Teksti: Karoliina Tavi ja Sanni Löflund

Kuva: Antti Gärding

Partioriparilaiset pääsivät Ingalla merimiespuuhiin.

Lolalla suuri

SISU-seikkailu

Satahanka XI:lle osallistui myös pieni, mutta pippurinen joukko sisupartiolaisia. Kymmenestä leiriläisestä ja kuudesta johtajasta koostuva porukka vietti leirillä touhuntaiteiset kolme päivää. Sisut ehtivät osallistua muun muassa Itämeripisteelle ja kändäntaitorastille. Iloiset leiriläiset kertoivat nauttineensa leiristä. Suosikiksi kohosi risteily Lola-aluksella.

Teksti: Sanni Löflund

Leiriyhäelmät testissä

testing the tent architecture

Loiske listasi Satahangan omaperäisimpien rakennelmien hyvät ja huonot puolet testihenkilöitä (= teltoissa asuvia) apunaan käyttäen. Valitse suosikkisi!

Loiske listed the pros and cons of the most imaginative Satahanka buildings with a little help of the ones living in particular tents. Choose your favorite!

Hammock bunk bed with a canopy, Felpham, Kutteri

- + easy to pull up
- + comfortable, you don't have to sleep on the hard ground
- you can fall down...
- + ...but it's fun
- + it's hopefully waterproof
- people keep walking on the ropes
- + it's not windy (believe it or not!)
- it could be a little bit larger

Lehmänselkäniger, Myllykylän Harjuvuokot, Kaija

- rumahko lehmänselkä
- + asukkaita kuvaava lehmänselkä
- meteli kuuluu ulkoa ja ulos
- tavarakatoksena toimiva purje lepattaa ja saattaa lentää tuulessa
- teltanromahamisvaara
- + ...mutta se tuo jännitystä
- ei hajunpoistojärjestelmää
- + teltassa on leviämisvaraa (kiiloja ei ollut tarpeeksi)
- tavarat kastuvat reunoilta (maavaatteessa ei ole leviämisvaraa)

Puolijoukkueteltta, Uudenkaupungin Merihait, Pohjan Pursi

- pimeä
- + tähtitaivas (= kipinänreiät katossa)
- ei kokolattiamattoja
- + ilmastointi tarvittaessa
- päivällä kuuma, yöllä kylmä
- + tilava
- mahtuu liikaa ihmisiä (tapellaan siivousvuoroista, hiljaisuudesta, eväistä..)
- + irrotettava sadesuoja
- ...joka ei toimi

Dome tents without tent poles, Norway, Silakk

- + comfortable to sleep in
- + the mosquito trap
- the tents keep falling down
- + air conditioning (even if not needed)
- cold
- complicated to come out, you have to crawl
- + original

OINAS 21.3.–20.4.

Hihhuli hei! Kokat kääntyvät kohti kotia. Kannat mukanasasi paljon jännittäviä kokemuksia, niillä on hyvä jatkaa seuraavat viikot.

HÄRKÄ 21.4.–20.5.

Hopsansaa! Toivottavasti heräsit oikealla jalalla, sillä muuten päivästä voi tulla astetta epämukavampi. Onnea yritykselle!

KAKSONEN 21.5.–21.6.

Alkuviikko alkaa tasapainoisena. Olet hieman väsynyt viikosta, mutta tsempillä vedät viimeisen Satahankapäivän.

RAPU 22.6.–22.7.

Viikonlopun unohtumattomat tapahtumat pysyvät mielessäsi, mutta yrität jatkaa eteenpäin kaikesta huolimatta.

LEIJONA 23.7.–22.8.

Leijona pakkaa teltan nopeasti ja viikon muistot tallentuvat muistilevylle. Nauti viimeisistä hetkistä!

NEITSYT 23.8.–22.9.

Maa näkyy vahvasti, koti häämöttää, mutta kaipuu leirille jää. Opit viikon aikana paljon uutta, toivottavasti taidoista on hyötyä jatkossakin.

VAAKA 23.9.–23.10.

Vaaka katsoo nyt tulevaisuuteen. Leiri on aivan juuri ohi, mutta lopuviikolle on suunnitteilla jännittäviä juttuja, odota siis niitä.

SKORPIONI 24.10.–22.11.

Fiilis nousee ja kaipaus kasvaa. Kotona sinua odottaa pehmeän sängyn lisäksi jotain muuta yllättävää.

JOUSIMIES 23.11.–21.12.

Soittele, joko puhelimella tai millä keksitkään! Joku odottaa yhteydenottoasi. Viikon parhaimmat naurut tulevat tänään.

KAURIS 22.12.–20.1.

Hohhoijaa? Ei nyt kannata vielä nukkua. Hengaile viime hetket uusien kavereiden kanssa ja kirjaa muistot ylös.

VESIMIES 21.1.–19.2.

Onneksi et joutunut Ahdin valtakuntaan, vaan pääset pian mutkien kautta kohti kotimatkaa. Hiio hei!

KALAT 20.2.–20.3.

Uudestaan! Tulet ikävöimään leiriä enemmän kuin uskoitkaan. Uudet tuulet kuitenkin puhaltavat leiri-alueen ulkopuolella.

Kuvat: Aleksi Luumi ja Saare Ilvesalo

terveysiä toimiston kulmalta

Terveisiä Pohjantytön väelle! Tuulta purjeisiin. Terv. Kippareitten väki Pookista ja Silakk'sta

S/Y Puhurissa on kuuma perä T: Pii-kikäs ryhäväläs

Moi te Silakk'n tytöt :) Haluatteko tulla yövierailulle naapuriteltaan? Meillä tavataan. T: naapurin kollit. P.s. olette söpöjä!

Loiske on mun mielestä kaikkein paras leirilehti ikinä. You made my camp! Terveisin, Isto Eipas

Hei te Kristan väki, milloin se saunailta olikaan? Tullaan taas moikkaa teitä. Ja mitenkäs ne sitomiset? T: ne punahuiviset järvipartiolaiset

Olen kuullut, että leirin virallista poikakalenteria tehdään vain rajallinen painos. Voihan sen tilata Sannilta?

Rintintin! Rakkaita terkkuja Ikosen Ossille! t. Ville Vänsä

Psst... Pooki hehkuu johtajansa johdolla kaislikoissa!

Paavo on kissamiehen veli! Terv. "Metsään eksynyt"

Auringon paistetta hymytytöille T: Mansenfivgepojat

Läski sä oot meidän idoli! T. Kax Järvi-Suomalaista

NAMSKIS mitä leiriruokaa! Parasta ikinä! T: Luotsiupseerit

- Terveisiä Kaijan tytöille ja sille upealle blondille perheleirissä! T: Sataman poika

Keittiön kulmilla on pomppinut viimeaikoina Pupu, mielessä on kuulemma ollut muutakin kuin porkkana!

Piimäjakki paleli koko leirin yksin teltassaan ja on suutuksissa kaikille tuhmastelijoille, jotka eivät tarjonneet apua. Yksi avustustarjous on edelleen harkinnassa.

Onko rumpali-Samilla ja laulaja-Liisalla jotain peliä. Terv. Utelias pooki

Terkkuja leirisairaalan ihanille ja mega-IHQ:ille pelastajanaisille. Etenkin Dumle on jättisupersöbö. Terveisin, Naughty böy 79

Terkkuja sille komeelle riparilaiselle, joka palvelut merimieskahvilassa lauantaina. Muistutit minua Harry Potterista. Terv. Vanhempi rouva

Toimistotyttö hakee selännaksauttajaa. Ilmoittaudu leiritoimistolla hetimiten.

Hei, komea toimitusjohtaja! Tykkään susta ja haluun täyttää minigripin kanssasi. -Peipe

Terkkuja kaikille tättäreille. Ens kerralla otatte Tähdän mukaan leirille, eix?

Kahen kilon siika!!!

Thank you for your visit here in Finland. Hope to see you soon again! - International Team

Onnea Inksulle meiltä kaikilta. Ja vielä kerran oikeanpunaiset kiitokset ihanista laukuista.

OIKAISU

Loiske 2 -leirilehden "Pooki taiteilee plokki-pisteessä" -jutussa mainitaan, että Johanna Juntunen olisi Jokisuun Kippari. Näin ei kuitenkaan ole, vaan hän on Karjalan Tytöt -lippukunnasta. Samaisessa jutussa haastattelun pookilaisen nimi on Verna Lukka, eikä Venla Lukka niin kuin sivulle 7 on kirjoitettu.

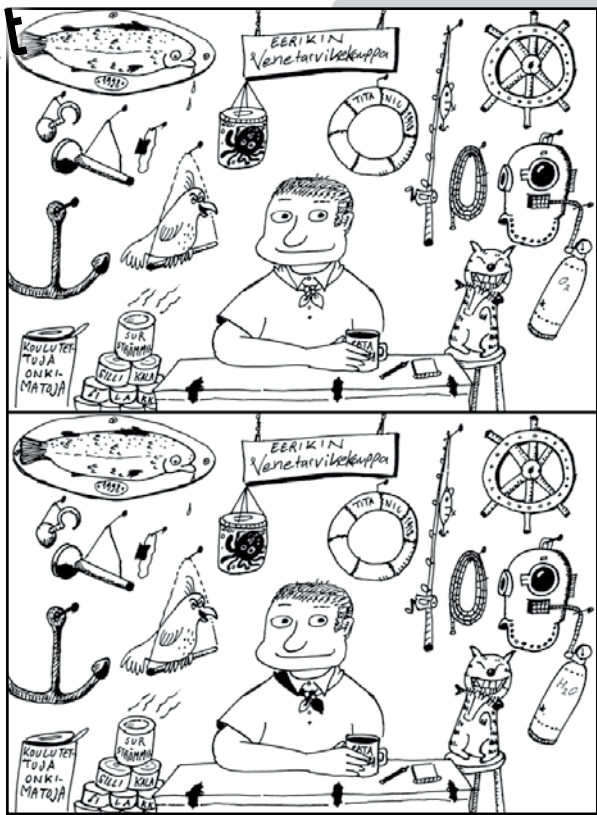
Loiske 1 -leirilehdessä Jouni Riihelän haastattelussa mainitaan, että leiristä on tarkoitus tehdä turvallinen seikkailu 12-17-vuotiaille. Leirin kohderyhmä on kuitenkin 12-22-vuotiaat nuoret. Satahanka XI:llä vaeltajiksi lasketaan 17-22-vuotiaat partiolaiset.

Pahoittelemme virheitä.

loiskepuuhat

M	A	A	T	I	E	L	K	G	N	R	E	A	I	Y
U	I	S	E	U	P	T	F	I	K	K	A	E	L	T
N	T	Y	S	L	U	O	T	S	I	A	T	F	Y	K
A	Ä	L	O	H	E	R	N	E	K	E	I	T	T	O
K	M	A	R	K	K	R	A	T	E	L	T	A	H	L
O	E	T	M	U	J	A	K	K	T	A	S	I	A	K
E	R	Y	K	K	L	Ä	P	I	S	O	V	K	A	Y
S	I	H	S	E	R	A	H	A	K	U	O	I	L	T
O	S	A	P	Y	F	Y	M	I	I	P	P	N	O	E
A	A	L	P	A	K	K	S	T	R	A	N	G	I	A
L	A	L	U	K	I	R	J	S	O	I	P	A	S	U
P	Y	Y	G	I	N	A	R	I	K	K	A	K	X	
P	T	T	I	E	V	I	I	T	T	T	A	S	E	N
H	E	E	Ä	L	I	A	T	O	O	O	J	U	I	M
U	K	Ä	D	E	N	T	A	A	S	K	Ä	T	T	O

etsi kahdeksan (8)
partioaiheista sanaa.
sanoja on moneen
suuntaan.

etsi viisi (5) eroavaisuutta.

satahangan viralliset leiriniksit

Reissussa rähjäntyy ja sinullakin on varmaan rinkka tai kassi täynnä likaisia vaatteita. Laita vaatteesi sukkahousujen sisään, lisää mukaan pari palaa saippuaa ja kiinnitä koko satsi veneen perään. Näin vaatteesi puhdistuvat näppärästi matkalla kotiin!

Leirin päättyessä leirihuivi jää usein käyttämättömänä nurkkaan lojumaan. Kerää huiviin leirituttavuuksien yhteystiedot ja terkut niin huivi tulee kaivettua esiin usein leirimuistoja haikaillen.

Testattua: jos et jaksa enää matkalla kaivella juuri pakatusta rinkasta lautas-ta, mukista pystyy näppärästi syömään esimerkiksi lettua!

Jos räpsit leirillä kuvia yhtä innokkaasti kuin tiedotuksen paparazitt, kameraan mahtuu varmasti monta epäonnistunutta otosta. Kerää kotona kaikki pieleen menneet kuvat yhteen kansioon, saat hulvattoman kirjasen Satahangasta!

Kuumalla ilmalla on huolehdittava nesteytyksestä. Kokeile kavereitteesi kanssa vesipokeria: erän hävinnyt juo mukillisen vettä. Tutustut samalla uusiin paikkoihin: kotimatalla on pakko pysähtyä joka toisella huoltoasemalla!

Jos leirillä aurinkovoide pääsee loppumaan, leikkaa sukkahousuista lahkeet irti ja pujota kädet sukkahousuihin. Haaraosan voi käyttää pään suojana.